

WOENSDAG 3 NOVEMBER.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal
weks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
per drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een regel
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ZWEDEN.

Stockholm, 19 oct. De *Stats-Tidning* behelst een
koninklijk besluit, betreffende den invoer
van koren, gedagteekend den 11den. De koning, heet
daarin, vernomen hebbende dat de oogst der voor-
ste soorten van koren, rogge en wit in de meeste
deelen des rijks geheel mislukt is, heeft daarin toe-
vande reden gevonden van bezorgdheid wegens den
voorraad. Om hierin te voorzien, wordt
besloten, dat, te rekenen van den 1sten november tot op
het einde van 1844, de inkomende regten op het koren
een verminderd tarief zullen worden berekend en
— In verband hiermede wordt verder bepaald
gedurende het gemelde tijdvak, alle soorten van
koren tot vrij zullen mogen worden uitgevoerd. (*Hamb. C.*)

ZWITSERLAND.

Bern, 25 oct. Heden vergadert te Bern de land-
tag der Zwitserschen bond. Men kan reeds bere-
kenen hoe de stemmen verdeeld zullen zijn. Meer
dan men vroeger verwachtte zullen zich voldaan
aan de concessien van Aargau; meer kantons
aandringen, dan te voorzien was, zullen aandrin-
gen op de instelling van alle kloosters, als den eenigen
het bondrecht volkomen beantwoordenden maatregel.
— De laatste zin stemmen: Lucern, Uri,
Schwyz, Unterwalden, Zug, Freiburg, St. Gallen,
Glarus, Appenzel A. en Z., Solothurn, Neuchâtel, Appen-
zeller-Rhoden, dus 10½ stand. Tegenover dezelve
zich voldaan verklaren: Bern, Aargau, Thurgau,
Tessin, Schaffhausen, Glarus, Waadt, Ap-
penzeller-Rhoden en Basel-land, dus 8½ stand.
— De enige ware kracht der tweede partij bestaat in Bern.
(*Allg. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, 27 oct. De conservatieve bladen verheugen
zich over de voortdurende in het mislukken van de pogingen der
liberalen in Spanje; en laten zich hevig tegen de ko-
ninklijke moeder uit, die zij eene baatzuchtige en schraap-
gierige vrouw noemen, wier terugkeer in Spanje voor
het land moet worden, bijaldien dat land immer tot
vrijheid komen, en niet voortdurend aan den invloed
van het koninkrijk onderworpen wil wezen.
30 oct. De verkiezing der meeste leden van
den gemeentelijken raad te Dublin is in den zin der libe-
ralen uitgevallen, waardoor het zeer waarschijnlijk
wordt, dat men O'Connell tot lord-maire dier stad zal
verkiezen. De conservatieven trachten zich met de op-
positie te verzoeken, dat deze onderscheiding slechts een
jaar duurt, en met de hoop dat de kens later bestendig
van hunne partij zal vallen.

De onlangs geëindigde volkstelling, bedraagt
inwoners van Engeland en Wallis 15,301,981,
van Schotland 2,624,586, van Ierland 8,205,382, en
van de drie vereenigde koninkrijken 26,856,028.
— De landbouw bezittingen medegerekend, regeert ko-
ninklijk ministerie blijkt op beteren voet
te staan dan het vorige. De on-
kosten er in bewilligd zich met een transitoregt
van 10 per cent te vergenoegen voor alle Eu-
ropeaanse, die door zijn pachalik naar het vaste-
land vervoerd zullen worden.
— Men heeft nog veel ongerustheid, wegens de
toestand der schatkistbiljetten. Het bewind heeft eergisteren een

berigt uitgegeven, inhoudende dat er geen grond bestond
om te gelooven, dat eenige schatkistbiljetten, in maart
of juni jl. uitgegeven, valsche waren; en dat terens de
gelegenheid geopend is om alle schatkistbiljetten aan het
bureau der schatkamer te doen vergelijken.

Verleden jaar is de bepaling afgeschaft, die de dood-
straf op dergelijke vervalsching stelde.

— Men heeft berigten uit Brazilië, tot 31 augustus.
Het ministerie was van gevoelen, dat het traktaat met
Groot-Britanije in 1842 behoorde te eindigen, en Brazilië
daarna, onverschillig jegens alle natiën, beginselen van
liberaliteit, wederkeerigheid en regtvaardigheid moest
aannemen.

Het te kort op de begrooting beliep bij de 9 miljoen
dollars, doch meer dan de helft hoopte men te vinden
uit overschotten van vroegere diensten; voor het overige
is een crediet aangevraagd.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 oct. De oppositie beweert, dat het plan
tot uitvaardiging van eene amnestie, in welke prins
Louis Bonaparte zou zijn begrepen geweest, door de
meerderheid van den raad der ministers is afgekeurd,
niettegenstaande de koning zijne goedkeuring daaraan
gehecht zou hebben.

— De generaal O'Donnell is heden morgen alhier
aangekomen, heeft een bezoek bij Maria Christina
afgelegd en eene langdurige conferentie met haren se-
cretaris del Castillo y Ayenza gehouden.

— Sommige dagbladen behelzen eene proclamatie van
den Carlos aan zijne aanhangers, in welke hij hen
vermaant aan de roepstem der Christino's, om deel aan
hunnen opstand te nemen, geen gehoor te geven, maar
met kalmte den dag af te wachten, op welken de hemel
zijne regtvaardige zaak zal doen zegespreken.

BELGIE.

Brussel, 31 oct. Men zal zich herinneren, dat,
gedurende de septemberfeesten, door het gouvernement
buitengewone voorzorgsmaatregelen genomen waren, die
aan vele lieden berisping konden baren; die maat-
regelen schijnen het gevolg geweest te zijn van persoon-
lijke mededeelingen, welke aan verscheidene ministers
waren toegekomen. Daar geen enkel feit daadwerkelijk
bewezen werd, is het gouvernement daarbij blijven be-
rusten, echter voortgaande met speciale toezichtsmaat-
regelen te nemen.

In deze laatste dagen is het ministerie onderrigt ge-
worden, dat men voornemens was, binnen Brussel
buskruid, geschut en kogels in te voeren; metterdaad
heeft gisteren het openbaar gezag twee stukken kanon
en buskruid in de voorsteden doen in beslag nemen,
en, insgelijks in de voorstad, het huis ontdekt waar
kogels gegoten werden. Hierop heeft het gouvernement
de zaak in handen der justitie overgegeven. Er hebben
eenige arrestatiën plaats gehad. De instructie wordt
volvoerd door het parket van het hof van appel en van
de rechtbank. Sommige niet-militaire personen, en met
name de ex-generaal van der Smissen, zijn in deze
zaak betrokken. Behalve de eergisteren gedane in-be-
slag-nemingen, heeft men in dienselfden nacht 100 Ne-
derlandsehe ponden buskruid in het huis van van der
Smissen, te Etterbeek, in beslag genomen.

Gisteren morgen heeft men wapenen, twee draagbare
houwitseren en verscheidene kisten met kogels, looppij-
jes voor geschut, en ijzeren werktuigen gevonden, die
in de kavallerie-gelederen worden geworpen, om de
paarden te kweilen. De meeste dezer kisten, zegt men,
komen van Parijs.

Onder de gearresteerde personen, noemt men, behalve

den ex-generaal van der Smissen, ook diens broeder,
en voorts den generaal van der Meeren; den intendant
der gendarmerie Parijs en diens secretaris van Swae;
den kapitein-kommandant der gewonden van september,
de Crehen, en den heer Parent, oud-chef der vrijwil-
ligers.

Er zijn nog andere arrestatiën bevolen. De gerechts-
hoven houden permanente zitting. (*Indép.*)

— Wij hebben niets stilligs nopens het bestaan van een
komplot vernomen, maar het schijnt zeker te zijn, dat
er sedert eenigen tijd politieke ontwerpen te broeijen
lagen, en deze de waakzaamheid der regering hadden
opgewekt. De voorzorgen, van gouvernementswege bij
de septemberfeesten genomen, zijn bekend; deze maat-
regelen waren sedert, doch minder in het oog loopend,
voortgezet, en reeds in den avond van den 28sten hadden
eenige politie-beambten vruchteloos pasporingen bewerk-
stelligd.

Gedurende den avond van gisteren en den nacht,
zijn de geheele municipale politie, de administratie van
openbare veiligheid, de beambten van het parket en het
meerendeel der publieke autoriteiten op de been geble-
ven; er zijn huiszoekingen gedaan en eene menigte
mandaten van geleide uitgevaardigd; sommigen derzelven
zijn volvoerd geworden, verscheidene der betrokkene
personen zijn in de Petit-Carmes in hechtenis gesteld.
In jl. nacht zijn koeriers naar verschillende rigtingen
afgezonden.

Heden namiddag hebben de ministers van justitie en
een zijner ambtgenooten zich naar de parkets der recht-
banken van Brussel begeven. In de stad verspreidt men
het gerucht, dat te Luik onlusten zijn uitgebroken.
Wij kunnen verzekeren, dat dit gerucht volstrekt on-
gegrond is. (*Émancip.*)

— Het ontwerp der munitiemakers zoude, naar men
beweert, geweest zijn, de oplettendheid der gezagvoer-
ders naar de hooge stad te trekken, en zich op het
kasteel te Laeken van den koning en de koninklijke
familie meester te maken.

Men verzekert ons ook, dat men bij een' der samen-
zweerders eene Oranjestische proclamatie heeft gevonden,
houdende de vervallenverklaring des konings; de her-
stelling van Willem II in België; de hereeniging met
Holland, zonder tollinie, doch met administrative schel-
ding.

Er zijn heden morgen, naar men verzekert, door
het ministerie talrijke orders en instructiën naar de
provinciën uitgevaardigd. Heden is er ministerraad ge-
houden; aan den koning zijn dépêches afgezonden.
(*Journal de Brux.*)

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 1 nov. Men vernemt, dat de heer
C. H. van West, op het daartoe door hem gedane
verzoek, eervol ontslagen is uit zijne betrekking van
secretaris-opperboekhouder van het grootboek en van
betaalmeester der nationale schuld, alhier; dat de be-
trekking van opperboekhouder van het grootboek is op-
geheven; en dat beneemd zijn: tot secretaris van het
grootboek, de heer A. C. Bredero, tot dusverre chef
van de secretarie aldaar; tot algemeen betaalmeester der
nationale schuld, de heer J. Fraser, vroeger thesaurier
van het amortisatie-syndicaat. Wijders is aan den heer
J. H. van West eervol ontslag verleend als boekhouder
bij het grootboek en is dezelve benoemd tot hoofd-com-
missie bij hetzelfde.

— Aan den luitenant-kolonel P. van Poelsom Booy,
kommanderende het 9de regiment infanterie, is verge-

ning verleend tot het aan nemen en dragen der versierselen als ridder der koninklijke orde van het legioen van eer, hem door Z. M. den koning der Franschen geschouken.

— Aan den luitenant-kolonel C. H. Menso, kommandant van het 5de regiment infanterie, is, in afwachting van zijn herstel, het non-activiteits traktement toegelegd. In zijne plaats is benoemd, tot kommandant van het 5de regiment infanterie, de luitenant-kolonel J. L. Madiol, van het regiment jagers.

— In het *Journal du Limbourg*, van 31 oktober, leest men het volgende:

»'s Gravenhage, 28 oct. Ik moet u, mijnheer, mijn compliment maken over het schoone artikel dat gij in uw nummer van den 24sten dezer maand hebt medegedeeld. Allen, die zoodanige woorden kunnen beoordeelen, hebben hier uwe *Reflexions* bewonderd. Ga voort, mijnheer, op den weg dien uw dagblad is ingeslagen; dat de Hollandsche bladen den strijd volhouden zoo als zij dien sinds eenigen tijd begonnen zijn, en wij zullen zonder twijfel binnen korten tijd dat ellendige stelsel van rondtasting en omkoopning, dat ons nog beheerscht, zien instorten; wij zullen eene betreurenswaardige meerderheid zien verdwijnen, die van ons stelsel van vertegenwoordiging eene nationale bespotting maakt. Het *Handelsblad* heeft zich, voor het oogenblik ten minste, in het centrum der oppositie geplaatst, en de *Arnhemsche Courant* verplettert de vijandelijke rijen. Valt aan! mijne heeren, valt aan! geene genade vóór de overwinning; de vrijheid en politieke orde berechten hun Waterloo.

Weet gij, mijnheer, waarom men te 's Gravenhage het bezoek van den ouden koning zoo zeer vreest? — Dewijl, zoo men kans liep van een charivari, men niet minder kans van toejuichingen zou loopen.

»Ja, mijnheer, zoo groot is de ontvreemding, zoo groot de *malaise* die men gevoelt, dat er lieden in staat zouden zijn van: leve vader *Willem!* leve steeds *Willem I!* te roepen. Ziedaar, mijnheer de ware oorzaak van die groote vrees; zoo groot dat zij bijkans kinderachtig zou schijnen.

»Het meer dan zonderlinge gedrag betreffende het verdrag tusschen Luxemburg en het Duitsche tolverbond, heeft veel bijgedragen om de regering in de publieke meening te doen dalen; men behoort te weten wat men wil, zegt een ieder, eer men onderhandelt; vooral eer men een verdrag sluit. Die gestadige weifelingen, mijnheer, vermoeijen eindelijk iedereen, en men maakt zich ongerust over eene onbekwame regering, die niet weet wat zij wil.

»Bovendien wordt het volk verbitterd, door die herhaalde afvalligheid, welke het ten zijnen koste in de Kamers waarneemt. Want het is vooral op het volk, dat de belastingen drukken; het volk draagt den last, zonder er eenig voordeel van te trekken.

»Moet men zich dan verwonderen dat er van staatkundige associaties gesproken is? dat er sprake is om dagbladen voor het volk uit te geven? dat energieke mannen misschien gezegd hebben: *Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo!*

»Reeds sedert eenigen tijd beschouw ik de zaken, en het komt mij voor, dat, als men er de oogen goed op vestigt, en zekere leidraden niet verwaarloost, men altijd, zoo niet eene besturende hand, dan toch een besturende gedachte zou kunnen opmerken; dat er reden zijn zou te zeggen: *Mens agit at molem.*

»Vernam men steeds de oorzaak der sneeuwstortingen, hoe dikwijls, mijnheer, zou men niet vernemen dat zij slechts ontstonden uit eenige handen vol sneeuw, in dezelfde rigting geworpen."

Arnhem, 2 nov. Een correspondent des *Handelsblads*, die *Eere wien eere toekomst* wil geven, meent den afstand, door jonkheer *NEDERMEYER* VAN ROSENTHAL van de betrekking van auditor-militair gedaan, te kunnen vergelijken met de afstanden der heeren *LUXAC*, VAN RECHTEREN EN VAN GOLTSTEDT. Er valt hier echter eenig onderscheid te maken. Laatst genoemde heeren stonden geheel vrijwillig af. De heer van ROSENTHAL had, toen er kwestie was van zijne verkiezing voor de Kamer, gezegd dat hij aldaar bedanken zou. Deze verkiezing was zeer kwestieus, en bijaldien hij niet verklaard had, *assu quo* zijne betrekking van auditor-militair te zullen nederleggen, ware hij vermoedelijk niet gekozen.

— Er is hier bericht ontvangen, dat tot wethouders dezer stad benoemd zijn, de heeren: mr. J. T. H. *Nedermeyer* ridder von *Rosenthal*, en C. C. *Feeren*, leden van den raad alhier; terwijl tot wethouder der stad Zutphen benoemd is, mr. L. A. J. W. baron *Sloet*, lid van den raad aldaar.

Meugelwerk.

De aanspraak waarmede Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken de vergadering der Staten-Generaal op den 15den October 1841 heeft gesloten, *apologetisch gecommuniceerd* door een' vereerder der landsvaderlijkheid.

» EDEL MOGENDE HEEREN!

» De zitting der Staten-Generaal, welke heden eindigt, zal eene belangrijke bladzijde in de geschiedrollen des vaderlands bestaan. (1)

(1) Voorzeker zal zij dat. Zij zal voor ieder, die gerekt geduld, onderworpen geloof en onwrikbaar vertrouwen in eenen constitutioneelen regeringsvorm op prijs weet te stellen, eene regt stichtelijke bladzijde zijn.

» Zij werd geopend weinige weken na de herziening der grondwet (2), weinige dagen nadat de grijze vorst, die meer dan een vierde eeuw regeerde, vrijwillig afstand van de kroon deed, en die aan onzen hooggeschatten koning overdroeg. (3)

(2) Met regt herinnert de redenaar hier aan de grondwets-herziening, welke eene der talloze weldaden is die men aan onze regeerders en vertegenwoordigers heeft te danken. Men staat nog verbaasd hoe de regering het heeft durven wagen, in weerwil van 's volks gezetheit tot behoud der oude instellingen, zulk eene gewichtige, veel omvattende herziening door te drijven. Maar, wat druft eene loyaal gezinde regering niet al doen! En dan die kenrige Schovenienger maaltijd, deliciozer gedachtenis! — Sommigen hebben dien mantijd hoogelijk afgekeurd; zij meenden dat het zeer ongepast was, de hoogstgewichtige werkzaamheden der dubbele Kamer, welke geroepen was om de hoogste belangen des vaderlands te regelen, om de hand te slaan aan de fundamente van het staatsgebouw, — te vermengen met eene smulpartij. Het plegtig ernstige tijdstip, waarin de natie, wier lot en toekomst toen geregeld werd, met gespannen verwachting het oog op de afgevaardigden gevestigd hield, had men niet moeten ontwijden door brasserie. Er werd op dat tijdstip bij de geroepenen eene andere gemoedstemming vereischt dan eene zoodanige welke men opdoet bij het dischgejubel en het klinken der bekens. Zoo hebben die bedillers gesproken; maar de landskinderlijke vereerder gruwelt van zulke taal, en zegt: het was wijselijk aldus verordend. Men wist het nuttige met het aangename te paren, *omne tulit punctum qui miscuit utile dulci*. De toenmalige president-gastheer — nog ergere bedillers zeggen, dat hij de eigenlijke gastheer niet was, maar slechts als zoodanig *figureerde*; doch hen, die dat zeggen, verklaren wij ronduit voor woelgeesten; — de president-gastheer dan heeft zich door dat maaltijds-idée een' duurzamen roem verworven; hij toonde in staat te zijn even goed eene tafel als eene Kamer te presidieren; hij toonde veelzijdig talent te bezitten; het idée om de dorre grondwets-haarkloverijen door een pretje af te wisselen, en alzoo de veerkracht der verstandvermogens te vernieuwen, was een joviaal, poëtisch, menschkundig idée, en ook deze president, deze gasten, deze maaltijd zullen eene roemrijke bladzijde in de geschiedrollen beslaan.

(3) De afstand en overdracht der kroon door den grijzen koning — nadat Z. M. vooraf 's land financiële belangen in de beste orde gebragt had — is ook al een lichtend punt in de geschiedrollen. Sommigen hebben te vergeefs in de grondwet bepalingen wegens vrijwilligen kroons-afstand en overdracht gezocht; zij vermoeden, dat de grondwet geen' anderen overgang kent dan die bij overlijden, en dat, in het aanwezige geval, een tijdelijk regentschap was voorgeschreven. De vereerder, steller dezes, moet uit waarheidsliefde erkennen, dat hij tegenover die bewering zich eenigzins belemmerd zou vinden, wanneer hij geroepen mocht worden om de vrijwillige kroons-overdracht als bestaanbaar met de grondwet te verdedigen. Gelukkiglijk is hij daar niet toe geroepen. Hij bepaalt zich dus tot de verklaring dat hem de zaak duister is. En hoe vele dingen zijn er niet duister voor ons kortzigtig oog! Er blijft ons geene betere partij te kiezen over, dan dien kroons-overgang te beschouwen als een *fait accompli*, waarvan de grondwettigheid eene verborgenheid is voor ons

landskinderlijken, wien het niet voegt te bedillen, maar te berusten en te gelooven.

» Geroepen tot de plegtige inhuldiging van den koning in de hoofdstad des rijks (4), hebben U. Ed. Mog. toen gezworen de regten zijner kroon te zullen bewaren en onderhouden, en den eed ontvangen, dat de koning overeenkomstig de wetten en belangen des lands zoude regeren.

(4) Ten gevolge eene verbaard stoute greep der groen-wet-wijzers, werd bepaald, dat de inhuldiging voort niet meer plaats zou hebben in de opene lucht, begrijpt, dat deze diep doordachte bepaling, ten gevolge waarvan men bij de huldiging niet meer blootgesteld aan de injuriën van weer en wind, vele rheumatische gevaren afsnijdt. Eenigen — maar dat zijn slechte lers — zeggen dat eene zoo hoogst zeldzame volle plegtigheid, waar, om zoo te spreken, de natie bij geïnteresseerd is, zeer gepast in de lucat geschiedde, al ware het ook alleen om een rijker publiek er bij te kunnen toelaten, en zich niet bepalen tot eenige honderd uitverkorenen, gelijk binnen's kerks het geval was. Doch, zoo als gezegd het zijn vitters die zoo spreken. Ten overvloede wij hun toevoegen, dat de *élite* des volks, mitgaden hoistoet tegenwoordig was, en dat deze zeer goed namens het gros der onderzaten kon loekijken en hooren. Bovendien, zij, die de plegtigheid niet zien, hebben dezelve in de courant kunnen lezen; die in de hoofdstad waren, hebben overzulk het kunnen hooren bulderen.

» De veelvuldige werkzaamheden, welke daargedurende deze zitting, ten einde werden gebragt, vorderden uwe medewerking gedurende den geheelen jaarkring (5); dezelve toert een treffend voorbeeld van de wederkeerige neiging om de belangen des vaderlands door vereende krachten te bevorderen.

(5) Eene zoo lange afwezigheid van de werkzaamheden, verbonden aan de posten en betrekkingen, welke de meeste leden der Kamer in hunne respectieve plaatsen bekleeden, moet ongetwijfeld eenen heilzamen invloed hebben op de belangen, welke aan die ambten zijn toevertrouwd. Ook in andere opzichten heeft het zame gevolgen, dat men bij voorkomende ambtenaren Tweede Kamer roept; want bij hunne afwezigheid de functiën toch waargenomen worden. Zeer eigen geschiedt zulks dan door klerken, suppoosten, lijke, voor wie dat interimaire waarnemen eene school is. Ten anderen zijn loontrekkende ambten als afhankelijk van de regering, de geschiktste personen om de belangen der natie tegenover die regering behartigen en voor te staan. Van hen toch mag het meest die waardering der regerings-dogmen, landskinderlijke volgzzaamheid verwachten, welke roem uitmaakt en ons hiel doet gedijen. — Overgaau de traktementen, die zulke staatsleden als ambten trekken, hunnen gang. Alles blijft dus regulier; hebben ruime stof om te juichen in de wijze die onze staten-provinciaal doen, en over 't geheel de voortreffelijkheid van ons kiesstelsel, 't welk door Europa bewonderd wordt.

(6) » De belangen des vaderlands door vereende krachten te bevorderen." Welk een heerlijk, verheerlijkend Hoe verkwikkend is het niet, zulke woorden te hooren uit den mond eens vaderlijken ministers! En echter er ondankbaren die zeggen, dat zulke woorden beteekenen, wanneer men niet door daden toont vaderlandsche belangen ter harte te nemen; die zeggen dat wij geene behoefte hebben aan schoonklinkende phrasen, als waarvan wij sedert lang ruimschoots voorzien geworden, maar dat het op doen, op handelen aankomt. Dat wij veel beter dan met weidsche materie gediend zouden zijn met eene grondige hervorming in ons staats-bestuur, vereenvoudiging onzer huishouding, opruiming van een aantal ambten, gebeneficiëerden van allerlei slag, afschaffing van dure ambassade-luxe, item van de gruwelijk kostbare administratieve centralisatie, item van de pralerij, van instituten en geleerde charlatanerie, wat niet al meer, ten einde de reeds zoo lang den druk van overmatige lasten zwoegende natie, lijke eens verademten moge, en er eens aan de ring der enorme schulden-massa kon gedacht worden.

Het is bedroevend te moeten erkennen, dat mannen van kunde en doorzigt, mannen met hart, zoo in als buiten de Tweede Kamer, getrouwen, die in dien geest zich uitlaten; dat ook crediteerde dagbladen dien toon aanslaan, en 't geheel die zienswijze sterk veld wint; ja, 't

recht onder de natie. — Wat zal men tegen eene unanimie opinie inbrengen? men zou er door ver-
bieden kunnen raken, ware het niet dat men als regtgeloovig
Nederlander steeds troost en opbeuring vond in de
gedachte, dat de wegen der regering niet de wegen der
kinderlijke oppositie zijn; dat de beschikking der
gelden niet des volks, maar der regering is.
Wij ons dan al geene reden te geven waarom er
niet kostbare omslagtigheid wordt aangehouden,
maar wij vere middelenklasse (zoo als die onkinder-
lijke het noemen) moet zwoegen in het zweet des aan-
nemens om knellende lasten op te brengen ten dienste
van drom getitelde gunstelingen, opdat deze op hun
duizende guldens (adres aan *conzelshoof* en
andere) zonden kunnen vorteren; — kunnen wij,
dat niet doorgronden, zoo willen wij ons hou-
den het onderworpen geloof, 't welk bij alle dui-
selvolstaan kan, en 't welk ons doet zeggen,
moedigen zij: »al wat de landvaderen doen is
er wijs, anders zonden zij het niet doen.» —
te verwachten dat de bedillers zich met deze
geenszins zullen tevreden stellen, maar luid-
daarlegen protesteren zullen; wij echter willen
de *ratio* voor hun geschreeuw de ooren
geven, en ons troosten dat de landvaderen en de
van den *Avondbode* welgevallig op ons neersien!

De regering gevoelde de behoefte om harerzijds
van vertrouwen aan de vertegenwoordiging
(7); de Staten-Generaal hebben dit gewaar-
(8), door hunne moeitevolle taak met kalmte (9)
aangezetten ijer te vervullen; hierdoor wordt
mogelijkheid geboren, om het drukkende van
omstandigheden, welke uit den loop van vroege-
gebeurtenissen ontstonden en welke niet meer
het bereik der regering liggen, zoo veel mo-
in de gevolgen te lenigen. (10)

De regering schijnt overtuigd te zijn dat vertrou-
wen de steun is van het representatieve stelsel; en
de regering van overtuigd is, behooren de onderzaten
aan overtuigd te zijn, opdat er overeenstemming heer-
schte, en opdat de tegensprekers beschaamd mogen staan,
en met jhr. VAN PANNHUIS inclus, een' afgevaardigde
van landskinderlijke vertrouwingszin veel te wenschen
blijken, zij gezegd bij gelegenheid der dis-
missie over de rekenkamer-wet, als wanneer hij heeft
vertrouwen te kunnen geven van meening te zijn, dat goede
wetten als de hechtste grondslagen van het vertrouwen
te beschouwen.

O ja, tot kunnen lof zij het gezegd, dat de Staten-
generaal steeds onder alle omstandigheden schitterende
getuigen van de deugd des vertrouwens hebben gegeven.
De beoefening van die deugd jegens de regering heb-
ben wij steeds de bevestiging van het geluk der natie
gevoeld en den heilstaat gegrond waarin wij ons thans
bevinden. Eenige weinige verdoelde leden der Tweede
kamer uitgezonderd, dewelke het droevige begrip aan-
namen, dat het onbeperkte vertrouwens-systeem alleen
voldoende is, om ons gelukkig te maken; deze
weinig leden, bestrijders van den landsvaderlijken vol-
hardingszin, hebben zich daardoor (men moet het er-
kennen) eene sterke populariteit verworven; men vereert
als forme, rondborstige en kundige mannen, die
de waarheid durven uitkomen, geene gunsten of
andere bedoelen, maar naar plicht en geweten het belang
der natie behartigen. En zoo zijn er, helaas! eene
weinig knappe lieden, die vermeenen dat men al veel
geloofd en vertrouwd heeft; dat er zoo eenige
omstandigheden zijn, waaruit het verderfelijke van het
vertrouwens-systeem middagklaar is gebleken; ook dat
de vertegenwoordigers eigenlijk niet zoo zeer
bezoeldigd om te gelooven en te vertrouwen,
en de natie altijd ja en amen te zeggen, — maar
om te zien en te zorgen dat de nationale belangen
geaarborgd worden. — Beklagen wij die verdoel-
de versterken wij niet in de onschatbare vertrouwens-
wetten, en klampen wij ons vast aan de heilvolle leer,
dat het den kinderen betaamt den vader onbegrensd
te vertrouwen, mitsdien het vertrouwen de eerste onzer
deugd is.

Och ja, zoo is het. Niet alleen met kalmte maar
met alsance en Oud-Nederlandsch phlegma hebben
we meerendeel namelijk, die taak vervuld, dien ten
bestaanden heilroiken staat van zaken helpen
geven en ons ruime stof tot juichen verschaft.
Door deze geprezen kalmte en ijer in het ver-
vullen van de taak, is de mogelijkheid geboren om de
van ongrondwettige geld-aanwending, welke voor
den genen, die daarbij betrokken waren, zeer en

bitter zonden hebben kunnen worden, te lenigen, ter
gunste der betrokkenen, en om den last der *faits*
accomplis zoetjes en zachtjes op kosten der getrouwe,
altijd volgzame natie, die op zulke bagatellen niet let,
in den doofpot te steken. Zoo spreken sommigen, die
wij gaarne deswege zoo dadelijk voor woelgeesten zou-
den verklaren, ware het niet dat geachte mannen tot hun
getal behoorden. Zelfs een lid der Tweede Kamer, de
reeds genoemde jhr. VAN PANNHUIS, zelde, bij gelegenheid
der rekenkamer-wet, en sprekende over verscheidene
millioenen, wegens gelden, vroeger aan de regering toe-
vertrouwd, maar door haar gebezigd in strijd met
derzelver bestemming »provinciale fondsen zijn verdwene-
nen; dépôts, vacante nalatenschappen zijn niet meer
voorhanden; consignatiën en borgtogten zijn weg; fond-
sen, voor industriële ondernemingen gestort, zijn ver-
bruikt;» en daaruit leidde zijn Edel. Mog. de noodzakelijk-
heid af, dat er afdoende waarborgen tegen andere even-
tuele misbruiken werden daargesteld. — Wij, vereerders,
antwoorden hierop, dat de heer VAN PANNHUIS, een jong
verlegenwoordiger zijnde, nog niet tot de kennis ter
waardering van de bewonderenswaardige wegen en mid-
delen der landsvaderlijkheid is doorgedrongen, noch tot
de diepten der wijsheid van het zegenrijk volhardings-
systeem, 't welk uit zijnen weldadigen aard mede-
bragt de benoedigdheid van gewoon geld niet alleen,
maar nog overzulks van buitengewoon geld. Dit in
't oog houdende zal men het moeten prijzen, dat de re-
gering het buitengewone geld zocht in die kassen, waar
hetzelve voorhande was, en niet in ledige kassen,
't welk dan ook nog maar geschiedde bij wijze van
emprunt, om naderhand (wel te verstaan door de natie,
tot wier heil dat alles geschiedde) gefestiteerd te wor-
den. Blijft er na deze explicatie nog iets duisters nopens
de grondwettigheid van die manoeuvre over, dan moe-
ten wij ook hier onze kortzigtigheid erkennen, en meer
dan ooit de landskinderlijke berustings-deugd betrachten,
terwijl ten overvloede nog kan gezegd worden, dat al
hetgeen ten dezen als ongrondwettig zou kunnen be-
schouwd worden, door de scherpzinnigheid der landsva-
deren is bevonden te moeten worden geraangschikt onder
faits accomplis. Ongrondwettige, onverantwoordbare han-
delingen verliezen natuurlijk haar laakbaar of strafbaar ka-
rakter zoodra zij in de categorie der *faits accomplis*
overgaan; dan vervalt alle responsabiliteit van hen, die
de verkeerdheid pleegden; en de financiële bezwaren,
die er uit voortgevloeid zijn, op zich te nemen, is dan
dure plicht voor de natie. — Men noemt dat met den
mantel der liefde bedekken; eene dierbare uitdrukking,
uit het landsvaderlijk woordenboek herkomstig.

» De financiële toestand des rijks werd zonder een-
ig voorbehoud opengelegd. (11)

(11) En toen uit die openlegging de naauwgezetheid
en ordeliendheid der regering gebleken was, toen werd
natuurlijk alles door de Tweede Kamer goedgekeurd,
en het oude vertrouwen op nieuw aan de regering ge-
schonken.

» Eene financiële instelling, waartegen men gesta-
dig zwaarwichtige bedenkingen opperde, werd opge-
heven. (12)

(12) Deze instelling was omhald met die achtbare ge-
heimzinnigheid, welke zoo zeer voegt aan financiële
comptabele administratiën. Jammer dat zij opgeheven
is. Zij heeft der regering tot veel troost kunnen strek-
ken. De regering scheen er nog al veel mede op te
hebben, en maar toegegeven te hebben aan het alge-
meen geroep om opheffing: foel! men moet de regering
niet bedroeven of bemoeijelijken. — Intusschen die in-
stelling werd opgeheven, en hare uitkomsten verrasten
steeleend de getrouwe natie, biedende dezelve een ta-
fereel aan van orde, spaarzaamheid, en goede trouw,
't welk ruime stof oplevert aan die natie, om nog jaren
lang aan de regering te betalen. — De meest landskin-
derlijke hulde en dank!

» Vele en belangrijke wetten werden tot stand ge-
bragt.

» Behalve de voorziening in de dienst van dit loo-
pende jaar, werd voor het eerst eene tweejarige
begroting, met uitzondering van een hoofdstuk,
goedgekeurd. (13)

(13) Men moet bedenken, dat de dienst van het loopen-
de jaar slechts transitoir is geregeld geworden. Het was
hier puur onmogelijk zich atipt aan de grondwet te
houden, welke eene 2-jarige regeling eischte, want men
wilde zich haasten met bezuinigen en vereenvoudigen,
en deze eenjarige dienstregeling strekte slechts om de

weg te banen voor de verbazende, veel omvallende, aan
het ongelooflijke grenzende eenvoudigheid en zuinig-
heid, welke wij nu in de tweejarige dienstregeling luis-
terrijk zien ten toon gespreid: orde en zuinigheid, waarop
wij met landskinderlijke verrukking slaren, zoodat ons
de tranen er van over de wangen rollen, en de centen
in den zak rammelen!

» Nieuwe waarborgen voor het naauwgezet beheer
der financiën zijn door eene meer afdoende wet voor
de algemeene rekenkamer gegeven. (14)

(14) Die waarborgen vindt men vooral in de hoogwijze
voorzorg, welke de regering nam om de Oostindische
profijten buiten het spel te houden. Men wist bij onder-
viuding, welke partij er van die profijten is te trek-
ken, men wilde denzelfden boom behouden om bij tijd
en gelegenheid dezelfde vruchten te kunnen plukken.
Bewonderen wij ook hier weder de landsvaderlijke wijs-
heid, welke mede door de meerderheid der Staten-Generaal
is op prijs gesteld; en zulks zoo te regt. Wie toch betar
dan de Staten-Generaal kon de doelmatigheid beoordee-
len van de vrije beschikking der regering over de Oost-
indische bateu? Aan die Staten toch was gebleken hoe
er in de afgeloopene glorieijke volhardings jaren, van
de Oostersche profijten was gehandeld, en hoeveel dit
had bijgedragen tot de ordelijkheid onzer financiële
zaken. — Geen wonder dus, dat de meerderheid gaarne
die waarborgen aannam, en, na zoo veel aanleiding tot
vertrouwen uit het gebeurde geput te hebben, op nieuw
ruim en breed vertrouwde. — Die leden waren het zeker
met alle landskinderlijken eens, dat alles, wat de rege-
ring bemoeijelijken zou, vermeden moet worden, en
dat, waar het op rekenpligtigheid aankomt, een on-
wrikbaar vertrouwen de grondslag van alle afdoende
controle is!

» De middelen tot voorziening in den achterstand
zijn aangewezen. (15)

(15) En hierdoor is weer een droppel aangebragt in
den oceaen van zegen, door vroeger achterstanden reeds
verworven.

» Door den overgang van de uitgestelde in werke-
lijke schuld is er, met het uitzigt op besparing en
schuldvermindering, meer eenvoudigheid en duid-
lijkheid in de staatsschuld gebragt. (16)

(16) Nog al meer duidelijkheid en eenvoudigheid dan
er nu reeds in is! Landskinderen, begrijpt gij de mo-
gelijkheid daarvan?

» Belastings-wetten zijn herzien, of, onder mede-
werking der Staten-Generaal, tot eene gewenschte
wijziging voorbereid. (17)

(17) Die herziening en voorbereiding geeft ons de
hoop, dat de belastingen deels uitgebreid, deels gehand-
haafd zullen worden op de tegenwoordige hoogte. In
geen punt is het gemor der onkinderlijken laider vernomen
dan in het punt der belastingen. Zij noemen die druk-
kend, knellend, en op den duur ondragelijk, vooral
wij er, huns inziens, zoo vele verspillingen, plaats
hebben, welke men afschaffen kon, en zoodoende de natie
verligten. In de geldverslindende volhardingsjaren ver-
hoogde men de toen reeds te zware lasten nog met extra-
lasten; men noemde dat onvermijdelijk, buitengewoon,
door de omstandigheden gevorderd. De volhardende re-
gering was echter wel overtuigd dat zulks zoo niet kon
blijven, men moest het zich slechts nu getroosten uit
vaderlandsliefde; later, o zeer zeker later, zou de ge-
trouwe natie de vruchten harer offers plukken; dan
voorzekeer, als men de buitengewone bezwaren te hoven
was, werden de lasten verligt. Het buitengewone hield
op, rust en vrede keerden weder, en zie, in plaats van
verligting te schenken, gaat men de buitengewoon opge-
legde lasten bestendigen en rekent der natie nog als een
geluk toe, dat die buitengewone lasten niet nog ver-
hoogd worden. Met dat *negative* geluk moet de natie
zich te vrede stellen; dit moet zij beschouwen als het
loon harer trouw en gedweheid! Waarlijk zij had wel
iets beters, iets *positiefs* verdiend!

Zoo spreken die onkinderlijken; maar wij schakten
ons gelukkig hen zegoverend te kunnen wederleggen.
Tot dat einde verwijzen wij hen naar de uitspraak eens
ministers, die onlangs in de Tweede Kamer verkondigd
heeft, dat de belastingen niet te drukkend zijn. Na
deze ministeriële betuiging houden natuurlijk alle rai-
sonneumenten op. De natie, nu van hooger hand het gerust-
stellend bericht vernomen hebbende dat het belastingsjuk
een zacht juk is, zal voorzekeer van nu af aan dat
juk met genoegen, met geestdrift zelfs, opnemen en

toetschen, en zich verblijden dat alles op den ouden
voet zal blijven bestaan, en dat zelfs de geringe dagloo-
ner die door zwaar werk zijn gezin een stuk brood moet
verschaffen, verwaardigd wordt, even als de meergegoede,
om accijnsen en opcenten van allerlei aard op de on-
misbaarste levensbehoeften te mogen opbrengen, om de
instellingen, waarop wij zoogezet zijn, te helpen in stand
houden; om traktementen, wachtgelden, pensioenen,
toelagen, enz. te helpen verschaffen aan een notabel
aantal gebeneficiëerden, van af den honderd-daalders-
commies, die er een karig stuk brood door bekomt, tot
aan met den getitelden en geordenden millionaire, voor
wien de eettelijke duizenden, die hij uit de nationale opbreng-
sten trekt, zijn als een druppel aan den emmer! Welk
eene weldaad is niet die ministeriële verklaring. Hoe
dankbaar zal nu niet de natie jauchen bij het licht dat
er voor haar opreest!

» *Onderscheidene andere wetten, als: op de ont-
eigening, de consignatiën, de heemraadschappen,
de koloniën van weldadigheid, enz., kwamen tot
stand.* (18)

(18) Uit den toestand der weldadigheidsmaatschappij
bleek duidelijk hoe eigenaardig en gepast de erdelievende
landvaderen koloniale gelden tot koloniale einden wisten
te besteden!

» *Het is de ernstige wil der regering, om, op den
ingeslagen weg voortgaande, in de eerstvolgende zit-
ting nog onderscheidene nieuwe ontwerpen, tot ver-
dere voorziening in bestaande behoeften, ter tafel
van U Edel Mogenden te brengen.* (19)

(19) Ja, men zal voortgaan op den ingeslagenen vol-
hardingsweg. Landkinderen juicht!

» *Het onderzoek zal worden voortgezet, in hoeverre
men: door meerdere vereenvoudiging en bezuiniging,
de middelen en behoeften van den staat meer af-
doende, in eene wenschelijke overeenstemming kan
brengen.* (20)

(20) Huldigen wij deze goede bedoeling der landvader-
vaderlijke regering, om nog meer eenvoudigheid en zuir-
nigheid in te voeren; maar zeggen wij tevens met ge-
paste vrijmoedigheid, dat de poging daartoe, na het in
ongehoorde mate reeds daargestelde, een fantastisch stre-
ven naar het miraculeuse zou schijnen. *Est modus in
rebus!*

» *Bij het eindigen van uwe taak is het eene stree-
lende zelfvoldoening de belangen des lands op eene
waardige wijze te hebben voorgestaan (21); God geve,
dat de regering en de Staten-Generaal steeds een-
dragtig hun gemeenschappelijk doel trachten te be-
reiken.*

(21) Hoe roerend, hoe stichtelijk is deze slotperiode!
En welk een zegen zal dat waardige voorstaan der be-
belangen des lands ons niet aanbrengen! Welk een heil
hebben de ja-stemmende leden ons niet toegeschikt. Twee
jaren lang alles bij het oude! Alle belastingen bestan-
dig! Hoe zullen wij u genoeg danken! Gij hebt als
't ware den mild voorzienen disch voor ons gedekt en
toebereid, en wij hebben slechts te gaan aanzitten en
smullen!!!

» *In naam des konings, verklaar ik deze gewone
zitting der Staten-Generaal te zijn gesloten.*»

Daarna (vegt de Staats Courant) gaat de vergade-
ring uiteen. (22)

(22) Ja zij gaat uiteen, om kort daarna eene nieuwe
zitting te beginnen en het roemvolle werk te vervolgen.
Daarna zal zij voor goed uiteengaan om te verademen
van de langgerekte werkzaamheden, en om in den schoot
hunner huisgezinnen uit te rusten; eenigen op de lauwe-
ren, welke de dankbare landgenoot aan wakkere verdedi-
gers der nationale belangen toekent; anderen om aan
familie en vrienden de blijde mare te verkondigen, dat
zij met dezen of geenen minister op een' besten voet
staan, en weder ten loon hunner verdiensten een stapje
nader zijn gekomen tot het leeuwenkruis of het versch-
bakken jonkheerschap; — enkelen wellicht om te droo-
men van eene portefenille of ambassade. De Hemel geve
hun vroedzame droomen, door geene spookgestalten ge-
sloord!

Bijchrift voor het afbeeldsel des graven VAN RECHTEREN, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

(Ingezonden.)

*Dit is VAN RECHTEREN beeld In 's lands Vergaderzaal
Beplettte hij 's volks zaak in stoute mannaantal;
Van lage vleizucht wars, door hofgunst nooit bewogen,
Hield hij in 't uur des strijds slechts 't vaderland*

(voor oogen;
Bleef trouw aan eed en plicht. — Wie knielde of boog.
(hij stond,

*Met fieren moed in 't hart en waarheid in den mond
Wie zoo met edlen zin zijn hoogen plicht vervulde,
Heeft een onwraakbaar regt op Nederlands dankbre.*
(hulde;

*Reikt, burgers, hem den krans van 't eikenloover aan,
En eervol prijkt zijn naam in 's lands historieblaad!*
October 1841. V. W.

Advertentiën.

Heden beviel allervoorspoedigst van eene Dochter
A. H. C. BATENBURG, ge-
liefte Echtgenoot van
LICHTENVOORDE, J. F. A. WEIJN,
den 30sten October 1841. Notaris.

Na een langdurig lijden ontsiep heden, in den
ouderdom van 55 jaar en vier maanden, mijne
dierbare Echtgenoot JOHANNA ER-
FORT, wier leven voor mij het grootste ge-
schenik des Hemels was.
ZUTPHEN,
den 31sten October 1841. Hs. HESSELINK.

TE AMSTERDAM,

Verlangt men, tegen 1°. Mei 1842, in den omtrek
van den Dam te Hutten een WOONHUIS, waarin
beneden drie Kamers, Keuken en een groot Vertrek,
ter uitoefening eener affaire; op de tweede verdieping
verlangt men ten minste vijf Kamers; voorts eenen
Zolder over het geheele Gebouw — Opzave van stand,
huurprijs en grootte wordt verzocht, onder de letter
A. bij den Uitgever der Arnhemse Courant.
Brieven franco.

††† Men verlangt voor een JONG HEER
†† van goeden Huize, ter herstelling van zijne
† gezondheid, bij eenen GENEESHEER
ten Platte Lande, in de Provincie Gelderland, IN-
WONING, KOST en VERZORGING. —
Men adresseere zich vrachtfrij, onder de Letter L,
aan den Uitgever van de Arnhemse Courant,
met opgave van voorwaarden en prijs bij de drie
maanden.

††§ IEMAND, die eene goede hand schrijft,
†† vlug rekt, van goed gedrag is, daarvan
† bewijzen kan overleggen, alsmede dat hij
eenige bekwaamheid bezit in het BIJHOUDEN
VAN KANTOORBOEKEN — waartoe slechts des
avonds eenige uren vereischt worden — kan daartoe de
gelegenheid aangewezen worden, onder eigenhandig
gescreven en geteekende brieven, aan letter B. (mits
franco) bij den Boekdrukker G. A. THIEME,
te Arnhem.

††† Men vraagt, om, zoo spoedig mogelijk,
§§ in de nabijheid van Arnhem in dienst te
† treden, eene PERSOON, tusschen de 30
en 40 jaren oud, bewijzen van eerlijkheid en goed
gedrag kunnende overleggen, het werk van LIN-
NENMEID grondig en volledig verstaande, en te-
vens geschikt om eenig huishoudelijk opzicht op zich
te nemen. — Adres, onder Letter Z. franco bij G.
VAN ELDIK THIEME, Boekhandelaar te
Arnhem.

Nederduitsehe Schouwburg, TE ARNHEM.

Ik geef mij de eer, het geaante publiek bekend te
maken, dat de *Opener van het Tooneel* bepaald is
op *Woensdag den 17^{den} dezer*, en dat de Abonne-
ments-Lijst tot den 17^{den} dezer ter teekening in den
Schouwburg gereed zal liggen.

Mogt ik, in het afgelopen speel-saizoen, de streelende
voldoening genieten, dat mijne pogingen, om afwis-
selende genoegens te verschaffen, steeds door een tal-
rijk auditorium werden toegejuicht, — niet minder
zal, hoop ik, in dit seizoen, de tevredenheid mijner
geëerde begunstigers wezen; daar ik, den smaak van
het publiek, meer dan mijn belang, geraadpleegd heb-
bende, mijn repertoire met de meest geliefkoosde
stukken vermeerderd en nieuwe sujetten geëngageerd
heb. —

Ik hoop dus op de medewerking der beminnaren
van het schoone en goede in mijne hoogst kostbare
onderneming, en heb de eer met hoogachtung mij te
noemen,

U. E. Dw. Dienaar,
J. W. VAN VELZEN,
Tooneel-Directeur.

•• GESCHIEDENIS VAN DEN OORLOG DES
MUNSTERSCHEN EN KEULSCHEN, in verband
met Frankrijk, tegen Holland, in de jaren 1672, 1673
en 1674 Naar authentieke berichten en gelijktijdige Schrij-
vers G. B. DEPPING, Ridder van het
Legioen van Eer, Lid van onderscheiden Geleerde Ge-
nootschappen. Prijs f 2.90.

Dit voortreffelijke Werk, uit het Hoogduitsch over-
bragt door den Wel Eerw. Heer P. C. MOLHUYZ
en versierd met een uitmuntend Portret van den be-
ten Bisschop BAREND VAN GALEN,
heden van de pers bij den Boekhandelaar NIJHOF
te Arnhem, en is alom voorhanden.

•• Bij BROESE EN COMP, te Breda,
de pers gekomen en alom verzonden:

REGTSKUNDIG TIJDSCHRIFT,

VOOR HET

NOTARIS-AMBT INGERIG

VIJFDE JAARGANG No. 3.

INHOUD.

ERSTE AFDEELING. Bijdragen. No. 60. Beschik-
niet. — No. 61. Overgang van eigendom. — No. 62.
ste wilsbeschikkingen. — No. 63 Beschikkingen tusschen
genooten.

DERDE AFDEELING. Geregeltelijke en Administratieve
slissingen. No. 254. Overtredingen tegen de wet op
riat. — No. 255. Verklaring van lastgeving. — No.
Verkoop van gouden en zilveren werken. — No. 257.
stratie. — Akten, verschillende beschikkingen inhoudende
No. 258. Costumiere wetgeving. — No. 259 Scheiding

Dit Tijdschrift verschijnt op onbepaalde tijden, in
ken ieder deel of jaargang, voor den prijs van vier
De Uitgevers van het REGTSKUNDIG
SCHRIJF vermeen in het belang der Nieuwe
kenaren, welke nog niet of gedeeltelijk in het bezit
de reeds uitgegeven Jaargangen, te handelen, door
DEELEN tegen vermindering, en dus zeer goed
prijs aan te bieden; en wel als volgt:

1o. Zoo lang de voorraad strekt, zijn de vier Jaar-
of Boekdeelen in plaats van f 16, —, voor f 12,
alom te ontbieden.
2o. Insgelijks zijn afzonderlijke Jaargangen of De-
el f 3, — verkrijgbaar.

Daar de Redactie van tijd tot tijd op vorige Jaar-
moet verwijzen, zal het voor III. Intekenaren eene
lijke behoefte zijn, de reeds uitgegeven Jaargangen kom-
te bezitten.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 1 November 1841.

Door den roomschen allerheiligen-dag, was
graanmarkt heden van zeer weinig beteekenis,
er niets is verkocht dan eenige kleine partijjes.
Oude Tarwe van f 11.25 à f 11.50, — Eene
partijjes Graauwe Eruten van f 9.75 à f 10.00
overigens was er niets ter veil.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Nov. 2 El 8 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev.

Prijs-Courant der Effecten

MAANDAG, 1 NOVEMBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.
NEDERL., Werk. Schuld a 2½ pCt.	51	51½
Dito Dito . . . » 5 »	99½	99½
Uitgestelde Schuld . . . »	11½	
Kansbiljetten f	25½	
Amortisatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	91	91½
Dito Dito . . . » 3½ »	75½	76
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	154½	154½
Nieuwe Dito . . . » 4½ »		
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »		
Oostindische Leening » 5 »	97½	97½
Spoorweg Haarlem . . . »		
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½ »		
FRANKR. Inschrijv G.B. » 3 »		
SPANJ. Leening Ardoins » 5 »	19½	19½
Dito onbep. stuk. . . » 5 »	16½	
Passive »		
Deferred »		
Fransche Uitgestelde . . »		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »		
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	105½	
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	105	105½
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	98½	98½
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	86½	
Oblig. te Londen . . . » 5 »		
Dito te Hamburg. . . » 5 »		
Inschrijving in Assign. . . » 6 »		
Certific. van dito. . . » 6 »		
POLJN. Aandeel. a f 300 » f		
Dito a f 500 » »		
OOSTER. Aand. a f 100 » f		
Dito a f 250 . . . » »	337½	
Metalliek » 5 »	105½	
Dito » 2½ »		
BRAZILJ. Dito dito » 5 »	63	63½

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekhandelaar.